

man dog det samme Vælgercorps; man beelte ikke det politiske Folk i Danmark i To, men man lod Valgene til Landstinget fremgaae gjennem indirecte Valg af de samme Vælgere, som vælges til Folkethinget ved directe Valg. Nu har man efterhaanden i Løbet af de 16 Aar, hvori vi have haft denne Forsatning, og hvori den har været i Virksomhed, troet at opbage, at Landstinget ikke svarede til sin Hensigt; man har da givet sig til at undersøge, hvorledes man maatte forandre det, hvis det virkelig skulde gjøre den Gjerning, som et Førstekommer har at udføre i Staten, og man indbildte sig at finde Feilen deri, at det udgik fra det samme Vælgercorps som Folkethinget. Det troer jeg nu, er en stor Bilsfarelse. Jeg troer slet ikke, at det er en Feil, jeg troer tværtimod, at det er rigtigt, at det er stemmende baade med Grundtanken i og med Grundbetingelsen for en god constitutionel Forsatning, saafremt man ellers vil dele Folkerepresentationen og ikke vil gaae over til et ganske andet System, hvorunder man kunde beholde to Kamre uden at dele Folkerepresentationen og uden utilbørligt at svække Folkethingets Indflydelse. Gaaer jeg nu over til at betragte det foreliggende Grundlovsforslag og overveie, hvorvidt det vil virke svækkende paa Folkethingets Indflydelse, eller ikke, saa troer jeg, at det vil virke svækkende. Det kan overmaade let skee, og det ikke i de mindst vigtige Sager, at de valgte Medlemmer af det Landsting, man nu har tænkt paa at indføre, vilde kunne dele sig i omtrent to lige store Dele, de høiest Bestattedes Repræsentanter og de lavere Bestattedes. I saa Tilfælde vil, efter min Opfattelse, Fleertallet af de Kongevalgte sædvanlig følge dem, der ere valgte af de højest Bestattede, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke i de allerfleste Tilfælde Regjeringen — jeg taler ikke just om den nærværende Regjering, men overhovedet om den Regjering, der maatte være tilstede paa den Tid, da Conflicten indtræder — vil stille sig paa samme Side; men derimod troer jeg, at Minoriteten i Landstinget meget ofte i disse Tilfælde vil være enig med Folkethinget. Under saadanne Omstændigheder seer man jo let, at hvor den virkelige offentlige Mening ikke har faaet en større Magt og Enighed end her, hvor Fol-

ket er i højere Grad politisk bevidst og fast end her, hvor Bevidstheden om Folkets Enhed og Ubelelighed er saa svag, at man har kunnet dele det i Valgklasser, vilde det overmaade let kunne skee, at der kom Forvirring i den offentlige Mening i og udenfor Repræsentationen, som derved vilde tabe en stor Deel af sin Styrke. Dette vilde virke paa Folkethinget til at trykke det langt mere tilbage, end det virkelig af sig selv var tilbøieligt til ifølge dets egen Opfattelse, og langt længere tilbage end, som Friheden kan være tjent med. Eftersom Sagen staaer saaledes for mig, kan jeg ikke paa nogen Maade stemme for det foreliggende Forslag. Det forekommer mig at være ikke forstandigt først at ville indføre to politiske Corps istedetfor eet politisk Folk, og dernæst at give ethvert af disse politiske Corpser Repræsentanter eet Thing til Tumleplads hver for sig. Det kan efter min Mening saameget mindre være rigtigt i dette Øieblik, som man ingenlunde kan overse, at vi i mange Henseender ere stillede meget vanskeligt, og at den Tid snart kan komme, hvor det bliver afgjørende for det danske Folks Liv eller Død, om Folket i sin offentlige Mening og i sin Repræsentation er stærkt og enigt og beredt til at handle og til med Aldor at gjøre, hvad der virkelig fra dets Side kan gøres for at bidrage til at redde os. Jeg maa derfor stemme imod det foreliggende Forslag.

Ung: Jeg skal tillade mig at gjøre det ærede 7de Medlem for 2den Valgkreds (Hasle) opmærksom paa, at han fuldstændig har misforstaaet de Ytringer, der ere komne fra denne Side med Hensyn til Udlandet. Der er Ingen af os, der har meent, at Udlandet i dette Øieblik skulle stille nogen som helst Fordring til vor Forsatnings Bestaaenhed; hvis dette var Tilfældet, vilde jeg beklage vor Stilling i høieste Maade, og da vilde vi være ganske anderledes dybt sunkne, end vi endnu virkelig ere. Hvad vi derimod have meent, er, at det vilde give et for vor Ansæelse lidet nyttigt Skue for Udlandet, hvis vi vedbleve i flere Aar at kjæbles om Forsatningen, og at det ikke kan være ligegyldigt for vort Fædrelands hele ydre Stilling, naar man i Udlan-